

Construcció social de la realitat

Habituació (repetició de conductes)

- Dos naufrags en una illa deserta
  - Suposa economia d'esforços
  - Perquè allibera de prendre decisions
  - I permet innovar en altres àmbits
-
- En el futur (sempre) s'actuarà d'aquesta manera

Institucionalització

- Es basa en una tipificació recíproca d'accions habitualitzades per tipus d'actors
  - Tipificació: que sempre passa així
  - **Recíproca**: en els dos sentits
  - D'accions habitualitzades
  - Per actors típics
    - Sé què passarà quan vagi a comprar el pa
    - El forner sap què li puc demanar i jo sé què em pot demanar ell

Institucionalització

- L'actor queda tipificat ell mateix: s'espera que el forner sempre actuï de la mateixa manera.
- Adquireix historicitat: sempre s'ha fet així
- S'institucionalitzen les tipificacions recíproques
  - Es pot assumir el rol de l'altre (ja sé com actua el forner)

Rols

- Aquestes tipificacions donen naixement als rols
  - Rols que es juguen separats
  - Rols que es juguen junts (complementaris)
- Es pot preveure què faran els altres: el comprador s'espera que faci... coses típiques de comprador
- Això estalvia temps i esforços; es pot fer sense atenció i dividir-se el treball
- De manera que es pot dedicar l'atenció a altres coses

- Amb les noves generacions, el món institucional es transmet als altres i les institucions adquireixen historicitat, de manera que sembla que siguin objectives i no fruit de la nostra acció recíproca:
  - Sempre el forner s'ha comportat així i sempre els clients són d'aquesta manera
- Ara ja hi ha una manera objectiva, externa i natural d'actuar

- Ara les normes i les institucions són més difícils de canviar, perquè sempre han estat així: no les hem creat nosaltres.
- Això passa pel procés de socialització primària: no es dubta del que es rep en aquesta etapa (a diferència de la socialització secundària)
- A la illa deserta hem creat les normes, però els nostres fills no hi han participat: les normes sempre han estat com són i creuen que no les poden canviar (no les poden fer desaparèixer → són reals)

Objectivació

- Aquest procés rep el nom d'objectivació:
  - Procés pel qual els productes externalitzats de l'activitat humana adquireixen categoria de fet objectiu
- Creem un món que ens sembla que és exterior a nosaltres (objectiu)
  - Però de fet entre les persones i el món social és dialèctica (va en els dos sentits)

Tres grans principis:

- La societat és un producte humà
- La societat és una realitat objectiva
- Les persones som un producte social

Legitimació

- El món construït pels humans necessita ser legitimat: o sigui, ha de ser explicat i justificat
- Per què les normes, rols i rutines són així i no d'una altra manera? (cal explicar-ho als nous elements, no als primers que ho varen institucionalitzar)
- Cal controlar que el món social serà tal com s'ha institucionalitzat (control social)

- Tot és una qüestió de coneixement: coneixem la realitat que s'ha construït anteriorment i la donem com a única possible
- Real és allò que considerem que no es pot fer desaparèixer amb la nostra voluntat